

Οι Αμερικανοί γνώριζαν για την επιστολή Μακαρίου προς Γκιζίκη: Τι αποκαλύπτει ο Αμερικανός διπλωμάτης Lindsay Grant, που υπηρέτησε το 1974 στην Κύπρο

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Την περίοδο μεταξύ πρώτης και δεύτερης φάσης της τουρκικής εισβολής, το 1974, ένας Αμερικανός διπλωμάτης, το νούμερο δύο της πρεσβείας των ΗΠΑ στη Λευκωσία, γνώριζε τα πάντα ως προς το τι θα επακολουθούσε. Ο Lindsay Grant, λίγο πριν αναχωρήσει από την Κύπρο, καθώς η θητεία του είχε ολοκληρωθεί, αν και παρέμεινε στο νησί λιγότερο από δυο χρόνια, συνάντησε Κύπριο αξιωματούχο και του ανέλυσε την επικρατούσα κατάσταση από αμερικανικής πλευράς. Ο αξιωματούχος φαίνεται να ήταν ο Τάσσος Παπαδόπουλος.

Στο έγγραφο, που μπορεί να θεωρηθεί και πρακτικό της συνάντησης, δεν υπάρχει το όνομα του συνομιλητή του Αμερικανού διπλωμάτη. Ωστόσο το έγγραφο, που είναι στην αγγλική, βρέθηκε στο αρχείο του Τάσσου Παπαδόπουλου (το αρχείο του της Βουλής). Πιστεύεται, λοιπόν, πως ο συνομιλητής του Lindsay Grant ήταν ο Τάσσος Παπαδόπουλος, που εκείνη την περίοδο προέδρευε της Βουλής των Αντιπροσώπων. Το έγγραφο εντοπίστηκε στο αρχείο του Κέντρου Μελετών Τάσσου Παπαδόπουλου (ΚΜΤΠ-ΑΤΠ-Έγγραφο Αρ. 50243). Ο Lindsay Grant είχε ενταχθεί στην αμερικανική διπλωματική υπηρεσία το 1950 και είχε θητεύσει σε διάφορες

θέσεις.

Το πρακτικό

1. Στις 2 Αυγούστου 1974, κατόπιν αιτήματός του, συνάντησα τον κ. Grant, ο οποίος, όπως είπε, ήρθε να με αποχαιρετήσει κατά την επικείμενη αναχώρησή του. Στην πραγματικότητα, ήθελε να συζητήσουμε την κατάσταση στην Κύπρο.

2. Η εντύπωσή μου ήταν ότι ήταν ευχαριστημένος με τις πρόσφατες εξελίξεις, οι οποίες θα μπορούσαν να βοηθήσουν τους Έλληνες να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα. Είναι η εντύπωσή του ότι η παρούσα κατάσταση αποτελεί τη βάση για μια λύση των προβλημάτων της Κύπρου στη βάση της ομοσπονδίας. Οι αρχικές τους πληροφορίες ήταν ότι η τουρκική διοίκηση σκόπευε να καταλάβει μόνο και λίγο πολύ τις περιοχές που κατέχει τώρα.

Στη συνέχεια, θα προσπαθήσουν να επανεγκαταστήσουν τον τουρκοκυπριακό πληθυσμό εντός της περιοχής με τρόπο που θα καταστήσει δυνατή τη δημιουργία μιας βιώσιμης τουρκικής περιοχής, μετά την οποία οι Τούρκοι θα μπορούν να θεμελιώσουν αξιόπιστα την αξίωσή τους για ένα ομοσπονδιακό κράτος. Είναι εκτίμησή του ότι η παρενόχληση των ελληνικών χωριών εντός της περιοχής θα συνεχιστεί:

(α) ως αντίποινα σε περίπτωση που οι Τούρκοι στις ελληνικές περιοχές παρενοχληθούν·

ή (β) εάν οι Έλληνες οποιαδήποτε στιγμή επιλέξουν να καθυστερήσουν την επίτευξη συμφωνίας·

ή (ε) προκειμένου να «πείσουν» τους Έλληνες κατοίκους να εγκαταλείψουν αυτά τα χωριά, ώστε ο Τούρκος να μπορέσει να επανεγκατασταθεί στις ίδιες περιοχές

3. Χαρακτήρισε «ευσεβή πόθο» οποιαδήποτε ιδέα ότι οι επερχόμενες συνομιλίες στη Γενεύη μπορούν να συνεχιστούν από εκεί που «σταμάτησαν οι συνομιλίες Κληρίδη/Ντενκτάς», ακόμη και αν η ελληνική πλευρά θα ήταν τώρα έτοιμη να συμφωνήσει σε πλήρες αυτόνομο καθεστώς για τις τουρκικές περιοχές.

4. Δήλωσε ότι δεν πρέπει να αναμένουμε ουσιαστική βοήθεια από την Ελλάδα, διότι —όπως ανέφερε— η Ελλάδα έχει ήδη κοιτάξει κατάματα την κάννη του τουρκικού όπλου και δεν της άρεσε αυτό που είδε, επομένως είναι απίθανο να απειλήσει ξανά πειστικά την Τουρκία με πόλεμο. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, είπε, ότι οι μόνες εναλλακτικές λύσεις είναι ένα πολύ χαλαρό ομοσπονδιακό σύστημα ή η πλήρης διχοτόμηση· καθώς περνά ο καιρός, όλο και περισσότερες

πρωτεύουσες ανά τον κόσμο καταλήγουν να αποδέχονται ότι η διχοτόμηση αποτελεί τη μόνη βιώσιμη εναλλακτική λύση.

5. Εκτιμά ότι η Τουρκία δεν θα έχει αντίρρηση να αφεθούν οι συνομιλίες της Γενεύης να παραταθούν χρονικά και ότι δεν θα πιέσει για την ταχεία ολοκλήρωσή τους. Στο πρώτο στάδιο, η Τουρκία ενδέχεται να επιδιώξει να επιβάλει τη θέση της ώστε να εξασφαλίσει ένα κείμενο «γενικών αρχών» —κατά το πρότυπο των συμφωνιών Λονδίνου-Ζυρίχης—, αφήνοντας στις επιτροπές το έργο της επεξεργασίας των λεπτομερειών. Στο ενδιάμεσο διάστημα, η Τουρκία θα αποκτά όλο και μεγαλύτερο τακτικό πλεονέκτημα μέσω της στρατιωτικής παρενόχλησης των Ελληνοκυπρίων και της δημιουργίας τετελεσμένων γεγονότων.

6. Επίσης, η κατάσταση θα ευνοούσε τους Τούρκους και στο εσωτερικό μέτωπο, καθώς ο ίδιος προβλέπει συγκρούσεις μεταξύ των κυπριακών παρατάξεων. Έκανε λόγο για ενδείξεις «ανόητης αλαζονείας» εκ μέρους των διαφόρων ένοπλων ομάδων στην Κύπρο, οι οποίες —όπως είπε— «υπονομεύουν ήδη την αξιοπιστία του Κληρίδη».

Ήταν σαφές από τη συζήτηση, ότι ο Αμερικανός διπλωμάτης ήταν πολύ ενημερωμένος. Γνώριζε και τις τουρκικές προθέσεις και τα δεδομένα στην ελληνική πλευρά. Δεν είχε, όμως, μόνο ενημέρωση, αλλά επιχειρούσε μέσα από διλήμματα, να θέσει ζητήματα, που με υποδείξεις του ήθελε να τα αποδεχθεί η ελληνική πλευρά.

Όχι τυχαία, από πολύ νωρίς εγείρονταν ζητήματα που μέχρι σήμερα είναι «επίκαιρα». Όπως τα διλήμματα, «χαλαρή ομοσπονδία» ή «διχοτόμηση». Διλήμματα, που οι Αμερικανοί τα έθεταν πριν την ολοκλήρωση της στρατιωτικής προέλασης του Αττίλα, προ της εκδήλωσης της δεύτερης φάσης της εισβολής, από τους Τούρκους. Διλήμματα, τα οποία ειρήσθω εν παρόδω, τίθενται μέχρι σήμερα. Και πολύ πιθανόν να συνεχίσουν και στο μέλλον, να εγείρονται κάποτε με τη μορφή της βολιδοσκόπησης ενίοτε και ως πίεση προς τη Λευκωσία.

Ο διάλογος του Grant με τον Χριστόδουλο Βενιαμίν

για τις κινήσεις της Λευκωσίας

Ο Αμερικανός διπλωμάτης, Lindsay Grant, σε συνέντευξή του στο πλαίσιο του Προγράμματος Προφορικής Ιστορίας Εξωτερικών Υποθέσεων (αρχική ημερομηνία συνέντευξης: 31 Ιανουαρίου 1990) περιγράφει τα όσα έζησε εκείνες τις τραγικές ημέρες του 1974, στην Κύπρο. Φαίνεται πως υπήρχαν ενδείξεις για το τι θα συνέβαινε και από το περιεχόμενο επιβεβαιώνεται ότι ο συγκεκριμένος διπλωμάτης ήταν πολύ ενημερωμένος. Είχε δώσει τη συνέντευξη στον Charles Stuart Kennedy, επίσης διπλωμάτη.

Για το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1974 ανέφερε τα εξής: «Αυτό ήταν νωρίς το πρωί. Φεύγαμε. Η γυναίκα μου είχε ήδη φύγει, γιατί το ήξερα ότι αυτό ερχόταν. Ήμουν σίγουρος. Στην πραγματικότητα, θυμάμαι να συντάσσω ένα τηλεγράφημα λέγοντας, “Νομίζουμε ότι θα προσπαθήσουν να σκοτώσουν τον Μακάριο”. Το είπαμε αυτό στη σύνοψη εκείνου του τηλεγραφήματος. Ο Πρέσβης, νεοφερμένος (σ.σ. ο Ρότζερ Ντέιβις, ο οποίος στις 19 Αυγούστου δολοφονήθηκε) είπε πως “δεν μπορούμε να πούμε ότι άνθρωποι πρόκειται να σκοτώσουν έναν ξένο αρχηγό κράτους ακριβώς έτσι, στη σύνοψη”. Έτσι το βγάλαμε από τη σύνοψη, αλλά το αφήσαμε στο σώμα του μηνύματος. Ήταν σαφές πόσο γρήγορα κινούνταν οι εξελίξεις.

Είχα βάλει τη γυναίκα μου, αφού ήδη σχεδιάζαμε να φύγουμε, σε μια πτήση μερικές μέρες πριν. Έβαζα, από όλα τα πράγματα, τη γάτα μας στην πρωινή πτήση. Εκείνη η γάτα πήρε την τελευταία πτήση, που έφυγε από το αεροδρόμιο της Λευκωσίας... Αποφάσισα να πάω στο γραφείο για να δω τι συνέβαινε, έφτασα εκεί, και μπορούσαμε να αρχίσουμε να ακούμε κάποια βουητά. Ένας από τους αξιωματούχους, ο διοικητικός αξιωματούχος, ζούσε κοντά στο προεδρικό μέγαρο. Τηλεφώνησε και είπε, πως “υπάρχουν τανκς που κινούνται προς το ανάκτορο”. Έτσι ξεκίνησε.

Τα τανκς ήρθαν στην κύρια είσοδο. Δεν ήταν πολύ σοφός ελιγμός, σκέφτηκα, όχι πολύ εξελιγμένος. Τα τανκς ήρθαν στην κύρια πόρτα, και μάθαμε αργότερα από μια αυτόπτη μαρτυρία του βοηθού του Μακαρίου, ότι ο στρατιωτικός βοηθός (του Μακαρίου), πέρασε μέσα από τις πόρτες και είπε, πως “τα τανκς πλησιάζουν. Να φύγουμε;” Ο Μακάριος γύρισε και είπε αντίο σε αυτόν τον τύπο, βγήκε από τις πόρτες, περπάτησε στο γρασίδι και μπήκε σε ένα αυτοκίνητο που περίμενε πίσω, και έφυγαν, όπως μάθαμε αργότερα, για τη βρετανική στρατιωτική βάση (σ.σ. δεν αναφέρθηκε στη μετάβαση Μακαρίου στην Πάφο). Αλλά ακόμη και το πού βρισκόταν δεν ήταν γνωστό για κάποιο διάστημα. Έπειτα οι Βρετανοί μας το είπαν ιδιωτικά. Αυτό, βεβαίως, έφερε τους Τούρκους μέσα».

Ρωτήθηκε, κατά τη συνέντευξη, για το ρόλο της CIA και κατά πόσο τους ενημέρωνε. Ο συνομιλητής του Lindsay Grant, είχε υπηρετήσει στην Αθήνα και ήξερε αρκετά για τη χούντα και τις σχέσεις των ανθρώπων της με τις αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες. «Σας κρατούσαν ενήμερους για το τι εξελισσόταν; Ή νομίζετε ότι η Υπηρεσία πιάστηκε τόσο εξίσου απροετοίμαστη όσο όλοι οι άλλοι από τις εξελίξεις εκεί; Το «απροετοίμαστη» είναι λάθος όρος. Ξέρατε τι μπορούσε να συμβεί» ρωτήθηκε ο Lindsay Grant. «Όχι, αυτό είναι το θέμα. Εμείς στην πραγματικότητα, όπως έχω ήδη αναφέρει, στείλαμε ένα μήνυμα λέγοντας ότι αυτό επρόκειτο να συμβεί. Νομίζω ότι οι άνθρωποι της Υπηρεσίας στη Λευκωσία

ήταν εξαιρετικοί. Δεν είχαμε πρόβλημα. Οι σχέσεις μας ήταν πολύ καλές. Νομίζω ότι υπήρχε ειλικρίνεια, και βλέπαμε πράγματα με πολύ παρόμοιο τρόπο. Το άλλο πράγμα που πρέπει να ειπωθεί είναι ότι σε αντίθεση με την Κίνα (σ.σ. στην οποία είχε υπηρετήσει), δεν χρειαζόσασταν την Υπηρεσία. Η Κύπρος ήταν τόσο διαφανής, όλοι αγαπούσαν να μιλάνε. Την κρίσιμη στιγμή, ο Rodger Davies είχε υπάρξει άνθρωπος της Εγγύς Ανατολής, και γνώριζε κάποιους από τους ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένου του νούμερο δύο ανθρώπου στο υπουργείο εξωτερικών, τον Βενιαμίν, ο οποίος ήταν, βεβαίως, η τακτική μου επαφή. Ο Βενιαμίν έκανε ένα πάρτι στις 2 Ιουλίου, το μεγάλο ετήσιο του πάρτι. Ο Rodger Davies δεν επρόκειτο να παρουσιάσει τα διαπιστευτήριά του μέχρι τις πέντε του μηνός εκείνου. Ήξερα ότι ήταν ευαίσθητοι στο πρωτόκολλο. Πήγα στον Βενιαμίν και είπα. “Να τι συμβαίνει. Ο Rodger έρχεται. Αυτό που θα ήθελα να κάνω είναι το εξής: Θα κάνω το πάρτι της 4ης Ιουλίου ως οικοδεσπότης, αλλά θα συστήσω τον Rodger σε όλους εκείνη τη στιγμή, αν δεν σας πειράζει, ακόμη και αν δεν θα έχει επίσημα συστηθεί στον Αρχιεπίσκοπο ακόμη».

Ο Βενιαμίν, έχοντας ρωτηθεί, ήταν όσο πιο ευγενικός γινόταν και είπε, “Βεβαίως. Και επίσης φέρτε τον στη δεξίωσή μου στις δύο. Θα ήθελα να τον ξαναδώ”.

Και το έκανα. Καθώς φεύγαμε, ο Βενιαμίν μου είπε, “το στείλαμε”(σ.σ. εννοούσε με όσα προκύπτει από τα λεχθέντα στην επιστολή Μακαρίου προς Γκιζίκη). Το θέμα είναι, ήξερα ακριβώς τι εννοούσε, και ήξερε ότι το ήξερα. “Το” ήταν μια επιστολή που κυκλοφορούσε ανάμεσα στους πιο στενούς συμβούλους του Αρχιεπισκόπου, εκείνη που προσέβαλε τον Ιωαννίδη και έλεγε, “θα τρέξω το δικό μου σόου”.

Είπα, “ελπίζω να το καταφέρετε”.

Και είπε, (ο Βενιαμίν) “Θα δουλέψει”. Η σκέψη του—εκείνη του Αρχιεπισκόπου—ήταν ότι ο Ιωαννίδης, περιορισμένος από τους Τούρκους, δεν θα μπορούσε να ανατρέψει την απόφαση του Μακάριου να αναλάβει περισσότερο έλεγχο της Εθνικής Φρουράς. Και πάλι, υποθέτοντας ότι ο Ιωαννίδης θα ήταν λογικός, ενώ (του Ιωαννίδη) είχε πληγωθεί η υπερηφάνειά του. Όλο αυτό το γνωρίζαμε. Είχα δει κείμενα εκείνης της επιστολής. Έτσι ήταν σαφές. Σε αυτή την περίπτωση, πράγματι γνωρίζαμε ότι θα συμβεί».

Ο Charles Stuart Kennedy, αναφέρθηκε στον Ιωαννίδη και το... υπόβαθρο του και ζήτησε να μάθει τι γνώριζαν στην πρεσβεία της Λευκωσίας για το τι ετοίμαζαν οι Τούρκοι. Ο Lindsay Grant είπε πως «.... γνωρίζαμε πολύ καλά ότι οι Τούρκοι είχαν βάλει σχέδια σε κίνηση, αλλά ποτέ δεν ήξερες τις προθέσεις σε αυτή την περίπτωση. Το έκαναν αυτό ως μπλόφα για να αναγκάσουν το ελληνικό χέρι ή όχι; Είχαμε αρκετές πληροφορίες για το τι σχεδίαζαν να κάνουν οι Τούρκοι, αλλά

πάντα έχεις αρκετά και στις δύο πλευρές και αρκετή αβεβαιότητα για να είσαι 100% σίγουρος για οποιαδήποτε πληροφορία παίρνεις. Σε αυτή τη συγκεκριμένη περίπτωση, υπήρχε ένα μήνυμα που έλεγε ότι “οι Τούρκοι κινητοποιούνται και χρησιμοποιούν αυτή τη μεραρχία Genghis Khan. Αυτοί οι τύποι είναι όλοι πάνω από 1.80, όλοι μισούν τους Έλληνες, είναι όλοι αναλφάβητοι. Είναι άγριοι”. Αυτό διέρρεε στους Έλληνες για να τους τρομάξει. Ήταν τόσο προφανές που η ερώτησή μου ήταν: Χρησιμοποιείται για να προσπαθήσει να μας τρομάξει ώστε να κάνουμε μεγαλύτερες προσπάθειες να κάνουμε τους Έλληνες να υποχωρήσουν; Αποδείχτηκε, στην πραγματικότητα, ότι προχώρησαν”.

...Αλλά δεδομένων των υποθέσεών μας για την τουρκική αντίδραση σε όλη αυτή τη συμπεριφορά—ο Ιωαννίδης είχε υποχωρήσει αρκετά ώστε να βγάλει τον Σαμψών και να βάλει τον πιο λογικό Έλληνα που μπόρεσε να βρει: τον Κληρίδη, αυτόν που είχε διαπραγματευτεί με τους Τούρκους πριν. Την τελευταία στιγμή, τον έβαλαν ως Πρόεδρο. Αλλά αυτό ήταν πολύ αργά για να σταματήσει το μηχανισμό...

Έτσι ήμασταν αρκετά σε εκείνο το μήκος κύματος. Πήραμε όλους τους Αμερικανούς έξω, όλους τους εξαρτώμενους και όλους τους ανθρώπους που μπορούσαμε να βρούμε, και αυτό ήταν αρκετά πλήρες. Εγκαίρως. Είμαι μάλλον περήφανος γι’ αυτό. Με άλλα λόγια, ενεργούσαμε με βάση μια υπόθεση η οποία αποδείχτηκε σωστή, σε αυτή την περίπτωση.

Ο Ντενκτάς στην Άγκυρα πριν τη δεύτερη φάση της Διάσκεψης στη Γενεύη

Στην αντίπερα όχθη, στα κατεχόμενα, την 2α Αυγούστου 1974, όπως μετέδωσε τότε ο παράνομος Μπαϊράκ, ο Ραούφ Ντενκτάς πήγε στην Άγκυρα. Σύμφωνα με το δελτίον ειδήσεων ο Ντενκτάς παρουσιάζεται ως Αντιπρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας και Πρόεδρος της Τουρκοκυπριακής Διοικήσεως. Η καταγραφή του δελτίου ειδήσεων του Μπαϊράκ γινόταν από ειδικό τμήμα στο Αρχηγείο Αστυνομίας. Στην ελληνική μεταδιδόταν δελτίο στις 2 το μεσημέρι και 8 το βράδυ (τότε και για πολλά χρόνια).

Αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στο δελτίο της 2ας Αυγούστου 1974 (ΚΜΤΠ=ΑΤΠ-Έγγραφο Αρ. 12233):

«Εἰς τὸν Αερολιμένα τὸν ὑπεδέχθη ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ετζεβίτ, καὶ ὁ ὑπουργὸς Εξωτερικῶν κ. Γκιουνές....» Σε δηλώσεις του ὁ Ντενκτάς ἀνέφερε ὅτι «Θα παραμείνει μερικές ἡμέρες στὴν τουρκικὴ πρωτεύουσα « θα ἔχει διαβουλεύσεις μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι βραδύτερον θα μεταβῇ εἰς Γενεύη γιὰ νὰ συμμετάσχη τῆς δευτέρας φάσεως τῶν συνομιλιῶν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος.

...Ὁ κ. Ντενκτάς συνεσκέφθη ψες, μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς Διοικήσεως κ. Κληρίδη. Εἰς τὴν σύσκεψιν ἥτις διήρκησε περίπου τρεῖς ὥρες. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ εἰς Κύπρον Σύμβουλος τοῦ Γ.Γ. κ. Λουίζ Γούλχαν, καὶ ὁ κ. Τσιάντ. Οὐδὲν ἀνεκοινώθηκε μετὰ τὸ πέρασ τῆς συσκέψεως.

... Ὁ κ. Ντενκτάς διέψευσε κατηγορηματικῶς τοὺς ἰσχυρισμοὺς εἰς τὸ ὅτι Ἕλληνες τῆς περιοχῆς Κυρηνείας ὑπεβλήθησαν εἰς βάσανιστήρια ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Εἰρηνευτικῆς Δυνάμεως εἰς Κύπρον. Οἱ ἐν λόγῳ ἰσχυρισμοὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν χθεσινὴν ἐκδοσὶν τῆς ἔφημερίδος “Ἄγών”. Ὁ Τουρκοκύπριος ἡγέτης ἀνέφερε ὅτι, αἱ Τουρκικαὶ ἐνοπλὰ δυνάμεις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰρηνευτικῆς ἐπιχειρήσεως εἰς Κύπρον, μετεχειρίσθησαν τοὺς Ἕλληνες πολίτας καὶ τοὺς εἰχμαλώτους πολέμου με ἀνθρωπιστικοὺς τρόπους καὶ χαρακτήρισε ὡς καταστρεπτικοὺς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς ἔφημερίδος “Ἄγών” οἵτινες ἀποσκοποῦν εἰς τὸ νὰ ἀυξήσουν τὴν ἐχθρότητα. Ὁ “Ἄγών” εἶπε καταβάλλη προσπάθειαν διὰ τὴν συγκάλυψιν τῶν ἀπάνθρωπων μεθόδων ποὺ ἐφαρμόζοντο ἐναντίον τῶν Τούρκων ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἑλληνοκυπριακῶν δυνάμεων καθάπασαν τὴν νήσον.

... Ἡ τρομοκρατία, ἡ λεηλασία καὶ αἱ παράνομοι πράξεις εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς τομεῖς τῆς Νήσου ἐντείνονται καθημερινῶς καὶ περισότερον. Ἡ κατάστασις ἔχει ἐπιβεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ ἑλληνοκυπριακοῦ Τύπου, ὅπως ἡ ἐφημερίς τα “Νέα”, ἐχαρακτήρισε τὴν κατάστασίν λίαν σοβαράν καὶ ἐγράψε τα εξής: Ἡ τρομοκρατία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Πάφου, ὅπου ἡ ἐκτὸς Νόμου οργάνωσις ΕΟΚΑ Β’, ὑπὸ τὸν ΓΡ, τρομοκρατοῦν τὸν λαόν προβαίνοντας εἰς αὐθαιρέτους συλλήψεις, υποβάλλοντας εἰς ἀνακρίσεις καὶ ἐρευνούντες ἀνεὺ οἰαδήποτε ἐξουσιοδότησι οἰκίας. Πολλοὶ ἐξέχοντες πολῖτες συλλαμβάνονται καὶ ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἐξακολουθοῦν νὰ κρατοῦνται ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης, εἰς τὸν ἀστυνομικὸν Σταθμὸς οἱ κ.κ. Μίκης Τεμβριώτης, Γεώργιος Ζαγιάς, Χρυσόστομος Χαμπιαουρίδης, Γεώργιος Τούρδος (ἐνδέχεται νὰ μὴ εἶναι ἀκριβὲς τὸ ἐπώνυμο).

Ὁ «Μπαϊράκ» μετέδιδε καθημερινὰ καὶ σχόλιο (προπαγάνδα) στὴν ἑλληνικὴ.

philenews.com